

Mangel paa Flib, eller af hvilken anden Grund det nu maatte være, maa staae tilbage. — Den høitærede Minister sagde i Aften, at Militærvæsenet var kommet i Forsald, og at det er paa Frugten, man skal kende Træet; men jeg troer, at det Samme ligesaa godt kan anvendes paa de staaende Hære, og jeg vil tillade mig at bringe i Erinbring, at, hvis det staaende Hærsystem nogensinde har viist sig at være kommet i Forsald, saa var det under Frederik den 2dens Efterfølger. Da Preusserne i 1806 skulde kæmpe mod de Franske, viste det sig, hvorledes dette System var kommet i Forsald i Preussen, men det er isvrigt en Skæbne, som ethvert Hærsystem kan undergaae under en langvarig Fred. Det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Dam) yttrede blandt Andet, at Militi i Reglen kun eksisterede paa Papiret; men jeg troer, at man med samme Beføielse kan sige noget lignende om staaende Hære; idetmindste har jeg hørt fortælle, at mangen Militairafdeling i Rusland tidligere kun var tilstede paa Papiret. Hvor Vønningerne og Sligt blebe af, veed jeg ikke; men de kunde jo altid finde Anvendelse, og det gif med disse Hærafdelinger som med Krigsstibene i det sorte Hav, hvilke Ormene aade op.

Det ærede Medlem talte om — det er en Retteelse, jeg vil tillade mig, — da Preussen truede Schweiz, hvilket han senere forandrede til, at det var Frankrig, men det var dog ganske rigtigt Preussen, der truede Schweiz, hvorefter det var Frankrig, som indblandede sig til Fordeel for dette; saaledes troer jeg, den historiske Sandhed er. Isvrigt behøver man vistnok ikke at gaae meget langt tilbage i Historien, naar man vil hente Exempler til et Forsvar for Militærvæsenet; det er ikke dertil, man skal støtte sig. Man skal saaledes f. Ex. ikke gaae tilbage til Slaget ved Helsingborg, hvor de skaanske Bønder sloge de Danske, og vil man tale om 1813, kunde man med mere Held anføre det preussiske Landbeværn i Kampen mod de franske Linietropper. I Slaget ved Hagelsberg slog General Pirschfeld paa en meget glimrende Maade de franske Linietropper under Marschal Girard, saaledes, at Navnet „Kreuzbürger“, der tidligere var et Skjældsord, fra den Dag af blev et Hædersnaavn. — Den ærede Folke-

thingsmand for Thisted Amts 3die Valgkreds (Peth) gav ogsaa sin Mening tilkjende med Hensyn til Almeenvæbning, men jeg tilstaaer, at de Grunde, han anførte, forekom mig temmelig lette. Han sagde blandt Andet, at det ikke var de smaa Stater, der skulde forsøge Sligt, men er det da de store? Nei, skal Nogen forsøge det, er det de smaa, og ikke de store Stater; det er ligefrem, og der er mange Grunde, som tale derfor. Det er de smaa Stater, der ere henviste til Defensiven, som maae forsøge det, men ikke de Stater, der ere henviste til Offensiven; netop fordi de ere dette, kunne de ikke indføre Almeenvæbningsystemet. — Hvor fristende det end unægtelig kunde være, skal jeg dog ikke fortsætte disse Betragtninger i dette 5te lange Møde om denne Sags Forhandling, men jeg skal indskrænke mig til disse korte Bemærkninger.

Sjörning: Efter Alt, hvad der er fremkommet under disse lange Møder, anseer jeg det for givet, at det Udvalg, der rimeligviis vil blive nedsat, vil faae et overordentligt stort og svært Arbejde, der vil stille store Forbringer til dets Tid, især hvis det skal lykkes at faae Sessionen endt inden en altfor lang Tid. Jeg vuster imidlertid, inden Udvalget nedsettes, at udtale det Ønske, at det ogsaa maatte faae Tid og Leilighed til at henvende en lille Smule Opmærksomhed paa et enkelt lille Punkt, som jeg vel ikke tillægger nogen særdeles stor Vægt, og som jeg derfor ogsaa først nu, lige imod Slutningen, nævner, men som dog har sin Betydning. Det er den sproglige Side af Hærplanen. Som bekendt, vrivler der i Alt, hvad der vedkommer den danske Hær, af en tallos Mængde fremmede Ord, ligesom fra, hvad der staaer i Lovudkastets Titel, nemlig: Ordet „Organisation“ og ned til Noget, jeg har truffet i Udcastet, hvor det hedder: „Sacoheførere“ og „Cantineoldater“. Jeg troer nu, at, hvis det ærede Udvalg, som maatte blive nedsat, vilde faae en lille Smule Tid tilovers til at henvende en lille Smule Opmærksomhed paa denne Sag, vilde det inblæge sig endeel Fortjeneste, og jeg antager, at, hvis en saadan Bestræbelse for at fordanske nogle af disse Udtryk fandt Sted med Tact, Smag og